

Formanden: I Anledning af den sidste ærede Talers Bemærkning om, hvad det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lunn) havde udtalt om det 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) skal jeg kun fremhæve, at der selvfølgelig ikke deri laa en Sigtelse for at give forsætlig urigtige Fremstillinger, men at Fremstillingen kun efter den ærede Talers subjektive Formening om de foreliggende Kendsgeringers Medfør var urigtig.

Ministeren for offentlige Arbejder (Juvul Rysensteen): Kun den ganske korte Bemærkning, at Lovforslaget til Takstloven i 1896 den 24de Marts i sin Helhed kom op til Landstinget, hvor alle de vigtige Spørgsmaal skulde afgøres i Løbet af 6 Dage; nu siger det ærede Medlem, at det er umuligt for Folketinget at tage Stilling til et af Afsnittene i den. Det er en Dadel mod Folketinget af en saadan Beskaffenhed, at jeg vil lade Folketinget selv forsvare sig i saa Henseende.

Madsen-Mygdal: Den ærede Minister befinder sig i en stor Vildfarelse i sin sidste korte Bemærkning. Takstloven kom her op i Landstinget den 24de Marts 1896, og Rigsdagen fortsatte sine Møder det meste af April Maaned, og Takstloven blev vedtagen i denne Sal langt ind i April Maaned, og der var ikke, som den ærede Minister sagde en hel Masse Uoverensstemmelser, der var, saa vidt jeg erindrer, væsentlig kun to Punkter, paa hvilke der var Uoverensstemmelse. Vi havde jo imidlertid Takstloven til Behandling ikke i 6 Dage, som den ærede Minister paastod, men i hen imod en Maaned.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds har Ordet.

Lunn: Hvis jeg skulde forsynde mig ved at rette den ærede Formand, tager jeg paa Forhaand Afstand fra mig selv i saa Henseende. Jeg maa dog rette den ærede Formand paa to Punkter; jeg er ikke det 5te Medlem for 2den Kreds; men det 8de Medlem for 2den Kreds. Det var det ene Punkt. — Og naar den ærede Formand saa før kaldte det en subjektiv Formening, som jeg havde udtalt over for det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), vil jeg dog mene, at det ikke er den mest betegnende Maade, hvorpaa man kunde udtrykke sig over for min udtalte Formening, eftersom jeg dokumente-

rede denne Formening med Kommissionens Protokol. . . .

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke kritisere Formandens Udtalelser.

Lunn: Selvfølgelig maa jeg ikke kritisere Formanden — men jeg maa maaske fortsætte.

Det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har jeg ikke givet nogen Anledning til at angribe mig; jeg havde ganske vist ikke planlagt helt igennem, hvad jeg vilde sige, men jeg havde planlagt den Ting ikke at fremkalde det ærede Medlem for 7de Kreds; intet i Verden skal drive mig til at kalde det ærede Medlem frem, men naar han vender sig mod mig, maa jeg være berettiget — jeg havde nær sagt forpligtet — til at tale. Maa jeg sige, at jeg vel føler med ham den Harm, han føler over Angrebet paa Kommissionens Forslag, men jeg forstaar ikke, at han vil give den Luft, naar han ikke kan dokumentere den anderledes, end han har gjort det; det, han forsøgte at dokumentere, var atter i Strid med, hvad jeg dokumenterede ud af Kommissionens Protokol, og jeg applicerer derfor paa ham de samme Bemærkninger, som jeg før gjorde over for det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), om at være i Uoverensstemmelse med Sandheden.

Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at svare det ærede 10de kongevalgte Medlem paa en Bemærkning fra hans Side. Naar det ærede Medlem har udtalt, at jeg er det Kommissionsmedlem, som mindst har Anledning til at klage over Kommissionens noget — ikke forcerede Arbejde, og som Grund for sin Opfattelse i saa Henseende anførte dette, at jeg er det Kommissionsmedlem, som mindst er mødt, saa tillader jeg mig positivt og bestemt at protestere mod denne Udtalelse, og jeg henviser, uden at have gennemset Protokollen, den ærede Formand til at opgøre det af Protokollen; det vil saa vise sig, at jeg er ikke det Medlem, der har mødt mindst i Kommissionen.

Naar jeg endelig før — det er min sidste Bemærkning — udtalte mig om „ulovordnede Tilstande“, idet jeg brugte det samme Udtryk, som det ærede 10de kongevalgte Medlem havde brugt, vil jeg værge mig mod, at nogen skulde kunne have den Opfattelse, at jeg med „ulovordnede Tilstande“ mente Tilstande, som maatte frembringe et Provisorium, for at